

[Lysholt Hansen.]

ikke kunne få yderligere oplysninger om beregningsgrundlaget, måtte vi naturligvis stemme imod bevillingen.

Gennem en årrække har de nuværende regeringspartier helt på linje med os andre været af den opfattelse, at lovgivning over tillægsbevillingsloven kun måtte finde sted i ganske særlige tilfælde, hvor praktiske hensyn gjorde det vanskeligt at få indføjet nødvendige ændringer i bestående love. Finansudvalget har derfor også — med godt resultat — over for skiftende finansministre draget omsorg for, at tekstanmærkninger, der er gået igen år efter år i finansloven, er blevet indarbejdet i de love, hvor de hører hjemme. Og den linje tror vi at man må fastholde. Men i dette tilfælde var der overhovedet ingen acceptabel grund for gennem finansudvalget at ændre den beløbsramme, der i loven er fastsat for dispositionsfonden. Jeg må derfor spørge statsministeren, for det første: af hvilken grund ønskede regeringen ikke at afvente folketingets sammentræden for så ved lovforslag at søge den ønskede bevilling?

Jeg spørger yderligere: manglede landbrugets dispositionsfond disponibel kapital til løsning af de opgaver, den i henhold til retningslinjerne for fondens anvendelse var i gang med at løse? Ansøgningen blev tiltrådt af regeringsflertallet den 3. september, og jeg spørger statsministeren: var dispositionsfondens kasse på daværende tidspunkt tom eller så nær tom, at man måtte standse igangværende virksomhed, hvis fonden ikke blev tilført de 100 mill. kr., inden folketinget ved lov kunne tilføre fonden ny kapital?

Jeg spørger direkte statsministeren eller, hvis ikke han kan svare, landbrugsministeren: hvor mange penge rådede dispositionsfonden over, da bevillingen blev gennemtruffet i finansudvalget? Og jeg spørger yderligere: hvilke opgaver måtte udskydes, hvis man skulle afvente folketingets behandling af sagen?

Endelig vil jeg gerne også vide: var det et krav fra landbrugsorganisationerne, at forslaget gennemførtes netop på daværende tidspunkt 1 måned før det kunne have gennemgået en rimelig behandling her i tinget?

Folketinget må have besked på disse spørgsmål for at kunne bedømme, hvor ri-

meligt eller hvor urimeligt det var, at regeringen nægtede at imødekomme vort ønske om den folketingsbehandling, der ville have givet os mulighed for gennem et udvalgsarbejde at få efterprøvet det skøn, som landbrugsministeren i fredags oplyste at ansøgningen alene hvilede på.

Jeg må også bede statsministeren oplyse folketinget og offentligheden om de overvejelser, regeringen har gjort sig med hensyn til den indflydelse, det kan få på pristallet, at landbruget får denne støtte i form af et direkte tilskud til dispositionsfonden i stedet for ved en regulering af hjemmemarkedspriserne. I ansøgningen til finansudvalget anføres det, at regeringen ved sin tiltræden var stærkt interesseret i at holde prisniveauet i ro, og at man derfor havde formået landbruget til ikke at søge hjemmemarkedspriserne reguleret på denne side af 1. marts 1969. Jeg må derfor bede statsministeren om at gøre rede for, hvad den aftale, der er sluttet med landbruget, i virkeligheden indeholder, og jeg beder om, at vi får en fyldig og grundig redegørelse for de forhandlinger, der er ført, og det resultat, de førte til. Da vi ikke har kunnet få oplysningerne på anden måde, beder jeg statsministeren oplyse, hvilket beløb landbruget krævede for at udskyde forhøjelsen af hjemmemarkedspriserne.

Vi har fået oplyst, at det økonomiske sekretariat, inden regeringen gik i forhandling med landbruget om beløbets størrelse, havde afgivet et skøn, der sagde, at erstatningsbeløbet ville ligge mellem 100 og 150 mill. kr. Efter dette skulle der altså være en skønsmargen på 50 mill. kr. Jeg spørger statsministeren direkte: har regeringen overhovedet ikke ladet foretage talmæssige beregninger eller fra det økonomiske råd modtaget talmæssige beregninger, der gav regeringen mulighed for at bedømme dette skøns rigtighed, og i benægtende fald, hvorfor ikke? Finder statsministeren ikke, at regeringen og den minister, under hvis ressort sagen hører, har pligt til over for folketinget at oplyse om de beregninger, der ligger til grund for en ansøgning om en bevilling af en sådan størrelse? Det kan ikke være statsministerens mening og regeringens mening, at der skal handles på et så løst grundlag med skatteborgernes penge. I hvert fald kan folketinget ikke lægge navn